

3.1.1 Prohibit el pas

Els espais no comuns de la casa i el seu accés lliure per part de la resta de companys és un tema important a parlar en la convivència. Molts joves són molt gelosos del seu espai privat o de l'ús dels espais comuns en un temps determinat. Per tant, és important que ho parleu abans de conviure-hi.

Pel que fa a les habitacions, els espais privats, hi ha joves que les tanquen amb clau, tot i que la gran majoria dels nostres entrevistats afirmen que no ho fan. Els motius? Confien plenament en els companys de pis i per tant no ho necessiten fer.

Sobre l'ús de les habitacions, sol imperar el sentit comú. El que majoritàriament es diu és que trobar la porta tancada és signe que no s'ha d'entrar o bé s'ha de trucar abans d'entrar. Sobre entrar a l'habitació d'un company de pis que no hi és en aquell moment, generalment els comentaris són que poden entrar lliurement o bé que no entren perquè no tenen motius.

El sentit psicològic de tancar la porta amb clau pot tenir un significat que va més enllà del mateix fet de tenir un pany a la porta: és un signe de desconfiança. L'àmplia majoria dels entrevistats es mostren amb molta voluntat de que la convivència sigui tot el més confiada possible. Aquí pot estar, doncs, un dels motius per a no tancar mai la porta de l'habitació amb clau i de no posar normes de privacitat d'espais al pis.

EXPERIÈNCIES:

La Mar comenta que a Bèlgica, al seu pis d'Erasmus, tothom tenia pany a la porta de l'habitació, però ningú acostumava a tancar-la amb clau: "hagués estat estrany fer-ho". Els únics moments en què recorda haver-la tancat és quan no hi havia ningú a casa i ella marxava, per si algú entrava a robar. Els companys tenien via lliure per entrar quan ells volien i ella també tenia via lliure per poder entrar a les habitacions dels altres "sempre picant abans d'entrar, clar".

La Laura viu en un pis d'estudiants a Barcelona. Ella deixa entrar els seus companys a la seva habitació quan no hi és: "confio en els meus companys de pis i a mi m'agrada que si necessiten alguna cosa ho puguin agafar. Fins i tot deixo que dormi algú a la meva habitació si jo no hi sóc". Al seu pis no hi ha normes sobre la privacitat d'espais: "només que no deixin res brut. Són normes de sentit comú".

La Rosa viu ara amb una noia més, però abans eren tres companys de pis. Per ella, la confiança també significa no tancar la porta de l'habitació amb clau: "cap habitació està tancada, respectem molt els espais privats i, en principi, ningú entra a l'habitació sense permís. Hi ha total confiança que no es farà així".

La Susanna ara mateix viu en un pis amb tres amigues més a L'Hospitalet, en un pis que van trobar mitjançant la Borsa Jove d'Habitatge. "Tancar l'habitació amb clau ens donaria mal rotllo. Les meves amigues poden entrar quan vulguin a la meva habitació".

